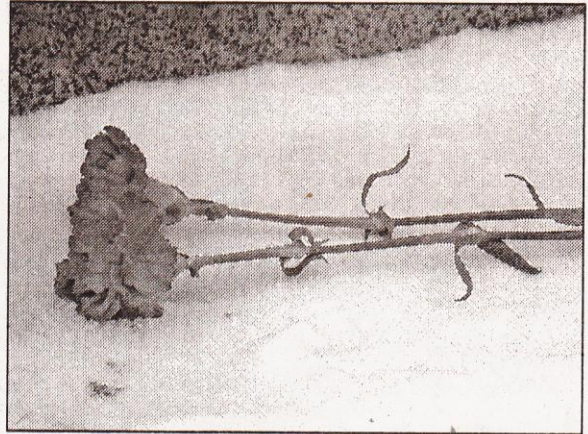

ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ РІВНОГО

ГВОЗДИКИ, ЧЕРВОНІ МОВ СНІГ

на рівненських вулицях 2 лютого 1944-го принесли до меморіального цвинтаря на Дубнівському кладовищі кількасот рівнян. Короткий мітинг, скупі слова подяки: протягом 66-ти років вже висловили майже все. Та чи вистачило кількох десятиліть, щоб осягнути велич і трагізм цієї події - визволення міста від фашистів? Вони промайнули, немов спалах для героїв-визволителів, протягнулися, немов нестерпний, не відступаючий десятиліттями біль для тисяч репресованих упівців і щасливо линули для тих, чие сьогодніня (як би ми не нарікали на нього!) куплено життями, кров'ю, потом і долями на полях війни.

(Закінчення. Поч. на стор.1)

- Недовго тривало їхнє щастя, - зітхає пані Наталія. - Тільки-но народилася мама, діда призвали на фронт. 2 лютого 1944-го він заги-

лютого 1944 року їх розділяло лише за кілька кроків...

Партизанка Надія Решетникова вважає визволення

Рівного особистим сімейним святом. У складі загону Місюри, що відносився до з'єднання Бегми, вона (і її чоловік - разом легше було долати тяжкі фронтові дороги) увірвалися навіть раніше, ніж радянські танки. Ось тільки не полічити, чого більше залишила для неї війна: бойових нагород чи гли-

без хлібу, без солі, без сну й відпочинку. Навколо - фашисти, щодня дізнавались про розстріли, шибениці, торттури... Позбавляли життя молодих... Борони вас Боже не те, що пройти - навіть побачити таке лихоліття! Живіть довго, багато, щасливо. Бережіть свої родини, кохайтеся, ростіть дітей, радійте кожному дню. Лише пам'ятайте: війна - це не просто біда та жах! Це смерть - знищення найкращих, найрідніших. Не допустіть війни ніколи!

...Немов дві криваві скелі - гранітна брама на меморіальне кладовище. Час би звикнути, але щоразу проходити між ними так само боляче й моторошно. Спить спокійно, воїни-визволителі. Вічна вам пам'ять.

Сергій ШИКАРЕНКО

нув у боях за Рівне. Не встиг побачитися з дружиною, потримати на руках донечку. А вдова - хоч серцем і відчула біду, дізналася про загибель чоловіка й прийшла до його могили лише після війни. Хоча 2

боких, немов рілля, зморшок на мударому обличчі.

- Згадую партизанську і фронтове життя -

